

Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Olander: 1935-1940 & odaterat : Ep. L...

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Tack för Buntodnen

Märbacka, Lüne 8. 7. 1937.

Kära, älskade vän!

Nu vill jag även skriftligen tacka dig för denna sista tidens samvaro. Så skönt det är att vara med dig och känna mig omgiven och skyddad av din stora Kärlek. Livet blir så lätt och så vänligt, allt blir utjämnat. Vi ha det bra skönt, när vi få vara tillsammans. Och Bengtsarvet var ju så färggladd. Det är ju en liten juvel. Jag har visst aldrig förlått det så väl som i år. Men det var ju också så härligt med vårens och sommarens blomsterrikedom. Det spröd ett skimmer av skönhet över det hela. Det var svårt att skiljas från dig på tisdagen. Men jag kunde inte heller riktigt säga dig hur helt och inmigt jag tillhör dig. Jag har svårt för sådant, men det är sanning. Allt annat är bara

sådant, som förhållandena påtvungit mig.
Ingen människa står emellan dig och mig.
Detta skall du tro på.

Resan hem gick alldeles förunderligt
fort och bra, både min gamla bil och min
hund Rara voro över förväntan hyggliga.
Tack vare vår tidiga avresa hann inte
hettan att bli så värst tryckande. När jag
kom hem, var jag inte så särdeles trött,
men jag kände det nog, ju längre det led
från på dagen. Turister kommo genast.
En danska kom och hyllade mig som
den stora sagotanteen och i min trötthet
kunde jag inte låta bli att säga henne,
att det var ett förfärligt ord och rakt in-
get smickrande. Hon kom direkt ifrån
Heidenstam och sade, att han var allde-
les frisk, och det var ju soligt att hö-
ra. I dag har jag haft råttreskaper
med Muspektorn och Adèle, och betalat
en del räkningar. Just nu kom min
Kaffert och när jag slutat detta, skall
det bli uppakning. Det blir en het
stund. Jag åter på veranda. Där var
28° i midnatt.

Farväl min kära, kära väll. Var rädd
om dig. Lev för min skull! Håll din
smälla tjänarstab. Dill alltid helna,